

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/94/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617010405
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617010405.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Mgr. Jany Kasanickej a Ing. Milana Beťka na hlavnom pojednávaní dňa 22. októbra 2018 v Liptovskom Mikuláši, takto

rozhodol:

Obžalovaný

T. T. N. G. R. H., nar. XX. XX. XXXX v G., trvale bytom W. I. XX, okres I. T., prechodne bytom L. X, I. T., nezamestnaný,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

v bode 1./

dňa 25. 4. 2016 v presne nezistenom čase v Liptovskom Mikuláši vykonal H. R. na žiadosť T. T. výber finančnej hotovosti zo svojho účtu vo P. banke pobočke Liptovský Mikuláš č. účtu U. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 1.000,- Eur, pričom tieto peniaze odovzdal H. R. do rúk T. T. na presne nezistenom mieste v Liptovskom Mikuláši, pričom T. T. využil zlý psychický stav poškodeného H. R. a túto peňažnú sumu si vyžiadal za účelom vymoženía pohľadávok H. R. a iné vymyslené účely, pričom ich nemal v úmysle nikdy poškodenému vrátiť,

v bode 2./

dňa 3. 5. 2016 v presne nezistenom čase v Liptovskom Mikuláši vykonal H. R. na žiadosť T. T. výber finančnej hotovosti zo svojho účtu vo P. banke pobočke Liptovský Mikuláš č. účtu U. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 1.000,- Eur, pričom tieto peniaze odovzdal H. R. do rúk T. T. na presne nezistenom mieste v Liptovskom Mikuláši, pričom T. T. využil zlý psychický stav poškodeného H. R. a túto peňažnú sumu si vyžiadal za účelom vymoženía pohľadávok H. R. a iné vymyslené účely, pričom ich nemal v úmysle nikdy poškodenému vrátiť,

v bode 3./

dňa 16. 5. 2016 v presne nezistenom čase v Liptovskom Mikuláši vykonal H. R. na žiadosť T. T. výber finančnej hotovosti zo svojho účtu vo P. banke pobočke Liptovský Mikuláš č. účtu U. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 6.400,- Eur, pričom tieto peniaze odovzdal H. R. do rúk T. T. na presne nezistenom mieste v Liptovskom Mikuláši, pričom T. T. využil zlý psychický stav poškodeného H. R. a túto peňažnú sumu si vyžiadal za účelom vymoženía pohľadávok H. R. a iné vymyslené účely, pričom ich nemal v úmysle nikdy poškodenému vrátiť,

v bode 4./

dňa 20. 5. 2016 v presne nezistenom čase v Liptovskom Mikuláši vykonal H. R. na žiadosť T. T. výber finančnej hotovosti zo svojho účtu vo P. banke pobočke Liptovský Mikuláš č. účtu U. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 1.000,- Eur, pričom tieto peniaze odovzdal H. R. do rúk T. T. na presne nezistenom mieste v Liptovskom Mikuláši, pričom T. T. využil zlý psychický stav poškodeného H. R. a túto peňažnú sumu si vyžiadal za účelom vymoženía pohľadávok H. R. a iné vymyslené účely, pričom ich nemal v úmysle nikdy poškodenému vrátiť,

v bode 5./

dňa 23. 6. 2016 v presne nezistenom čase v Liptovskom Mikuláši vykonal H. R. na žiadosť T. T. výber finančnej hotovosti zo svojho účtu vo P. banke pobočke Liptovský Mikuláš č. účtu U. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 1.000,- Eur, pričom tieto peniaze, odovzdal H. R. do rúk T. T. na presne nezistenom mieste v Liptovskom Mikuláši, pričom T. T. využil zlý psychický stav poškodeného H. R. a túto peňažnú sumu si vyžiadal za účelom vymoženía pohľadávok H. R. a iné vymyslené účely, pričom ich nemal v úmysle nikdy poškodenému vrátiť, pričom tohto konania sa dopustil aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že H. R. je psychiatrický pacient a trpí paranoidnou schizofréniou, pričom v súhrne mu vyššie popísaným konaním spôsobil škodu vo výške 10.400,- Eur,

t e d a

v bodoch 1./ až 5./

pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (využitím tiesne),

č í m s p á c h a l

v bodoch 1./ až 5./

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. g/ Trestného zákona).

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému T. H. H. R., nar. XX. XX. XXXX v Ž., trvale bytom L. XXX/X, I. T., škodu vo výške 10.350,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 18. 10. 2017 na Okresný súd Liptovský Mikuláš obžalobu na T. T. pre skutky kvalifikované ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. g/ Trestného zákona uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný T. T. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku,

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. g/ Trestného zákona),
- či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za zločin jemu kladený za vinu,
- či sa obžalovaný priznal dobrovoľne a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. g/ Trestného zákona).

Prokurátor a prítomný poškodený T. H.. H. R. zhodne navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného T. T. o tom, že je vinný. Súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ako aj vyhlásenie podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku a uznal ho vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. g/ Trestného zákona. Dokazovanie o vine v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, súd preto už nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

K osobe obžalovaného T. T. mal súd z odpisu registra trestov preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný a právoplatne odsúdený za trestnú činnosť rôzneho, najmä majetkového charakteru (porušovanie domovej slobody, poškodzovanie finančných záujmov EÚ, krádež, podvod), pričom pri prvých štyroch záznamoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, v jednom prípade sa osvedčil a v dvoch prípadoch mu bol uložený súhrnný trest. V piatich prípadoch bol odsúdený na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, v dvoch prípadoch vykonal nepodmienený trest. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/61/2014 zo dňa 31. 3. 2017, právoplatný dňa 31. 3. 2017 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou na 4 roky a 6 mesiacov do 30. 9. 2021, ktorým súd zároveň zrušil trest uložený trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK 1T 5/2013 zo dňa 10. 4. 2013, právoplatný dňa 24. 4. 2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Priestupkovo bol naposledy postihnutý v roku 2014 za priestupok proti majetku blokovou pokutou vo výške 20,- Eur. Obžalovaný je stíhaný na slobode a aktuálne sa proti nemu nevedie žiadne iné trestné stíhanie. Zo správy o povesti z miesta trvalého bydliska vyplýva, že je ženatý a na prihlásenom trvalom pobyte sa už dlhšiu dobu nezdržiava. Jeho konanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Vykonaným dokazovaním - prečítaním odpisu registra trestov, pripojených spisov a na vec vzťahujúcich sa rozhodnutí - trestného rozkazu Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK 1T 5/2013 zo dňa 10. 4. 2013, právoplatný dňa 24. 4. 2013 a rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/61/2014 zo dňa 31. 3. 2017, právoplatný dňa 31. 3. 2017 mal súd nepochybne preukázané, že trestnú činnosť a pokračovací skutok, pre ktorý bola na T. T. v tomto konaní podaná obžaloba začal páchať dňa 25. 4. 2016, t. j. posledný deň trvania skúšobnej doby, ktorá mu bola uložená trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK 1T 5/2013 (trvala do 25. 4. 2016), a svoju trestnú činnosť ukončil dňa 23. 6. 2016, čím došlo k dokonaniu pokračovacieho skutku. Tento skutok síce spáchal skôr, než bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok pre iný jeho trestný čin, t. j. rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/61/2014 zo dňa 31. 3. 2017, avšak v tejto trestnej veci bol už dňa 23. 12. 2014 vydaný trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému T. T. doručený dňa 12. 1. 2015. Súd pri posudzovaní otázky, či za skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba je potrebné uložiť súhrnný trest alebo trest samostatný, vychádzal okrem iného zo stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 31/2018 zo dňa 3. 10. 2018 vydaného za účelom zjednotenia výkladu a aplikácie ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k ustanoveniam § 353 ods. 8, § 355 ods. 10 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou

recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona moment vyhlásenia súdom prvého stupňa prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatela, taký účinok má podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku aj doručenie trestného rozkazu obvinenému (v tomto prípade dňa 12. 1. 2015) pri pokračovacom trestnom čine, ak konanie páchatela pri niektorom z čiastkových útokov tohto činu časovo prekročí moment uvedený v predchádzajúcej vete, pokračovací trestný čin je spáchaný ako trestnoprávna recidíva. Na tento účinok nemá vplyv, ak je rozsudok súdu prvého stupňa zrušený súdom vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku alebo ak dôjde k zrušeniu trestného rozkazu zo zákona na základe podaného odporu (§ 355 ods. 10 Trestného poriadku), pokiaľ v ďalšom priebehu trestného konania dôjde k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý trestný čin. V nadväznosti na uvedené doručenie trestného rozkazu zo dňa 12. 1. 2015 predstavovalo tú právnu skutočnosť, v dôsledku ktorej, ak obžalovaný spáchal čiastkové útoky zločinu podvodu, pre ktorý je stíhaný v tomto trestnom konaní, po dni doručenia trestného rozkazu v inej veci, ktorá neskôr skončila jeho právoplatným odsúdením, tento pokračovací trestný čin je spáchaný ako trestnoprávna recidíva. Z uvedených dôvodov nebolo možné uložiť obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ale trest samostatný.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval. Zároveň prihliadol na to, že obžalovaný bol už opakovane za trestný čin odsúdený, čo v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona vyhodnotil ako príťažujúcu okolnosť. Obžalovaný sa pokračovacím konaním dopustil zločinu podvodu, za ktorý podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona zákon ukladá trest odňatia slobody vo výmere na 3 roky až 10 rokov. Pri rovnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností bolo možné trest ukladať v zákonom stanovenej trestnej sadzbe.

Je nepochybné, že obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dostávala do rozporu so zákonom, najmä v trestnoprávnej rovine pre trestnú činnosť rôzneho charakteru. Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu prihliadal nielen na osobu páchatela a jeho kriminálnu minulosť, ale aj na možnosť nápravy obžalovaného do budúcnosti a deklarovaný postoj obžalovaného k doposiaľ páchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa v plnom rozsahu priznal a zároveň ju úprimne ľutuje. Je potrebné si uvedomiť, že obžalovaný je recidivistom, ktorý pácha trestnú činnosť opakovane, pričom s páchaním tohto skutku začal v posledný deň skúšobnej doby predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia. Z odpisu registra trestov je evidentné, že od aktuálne stíhanej trestnej činnosti obžalovaného T. T. neodradili ani predchádzajúce odsúdenia na tresty s podmiennečným odkladom a v tom čase nepreukázal, že by boli pre jeho nápravu a odradenie od páchania trestnej činnosti postačujúcim druhom trestu. Práve naopak, obžalovaný plánovite začal s páchaním ďalšej majetkovej trestnej činnosti. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj spôsob spáchania trestného činu súd vyhodnotil, že uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody je na nápravu páchatela trestom nevyhnutným. Druh uloženého trestu a jeho výmera musí poskytovať záruku nielen generálnej prevencie v spoločnosti, ale aj individuálnej prevencie a obžalovanému musí zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Najmä však musí viesť k uvedomeniu si obžalovaného, že následkom za spáchanú trestnú činnosť je adekvátny trestný postih a vytvorenie podmienok na jeho prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti po výkone tohto trestu, preukázal nielen celej spoločnosti, ale aj sebe a svojim najbližším, že je schopný viesť riadny život. Súd ako primeraný vyhodnotil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky vzhľadom na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa priznal, túto oľutoval a zároveň vyjadril vôľu nahraďiť poškodenému spôsobenú škodu, preto nie je potrebné ukladať trest prísnejší. Pokiaľ ide o spôsob výkonu trestu odňatia slobody, boli splnené podmienky pre zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože z odpisu registra trestov mal súd preukázané,

že obžalovaný bol naposledy vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 13. 8. 2014, t. j. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, pre ktorý sa mu aktuálne trest odňatia slobody ukladá (trest uložený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona).

V súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného vznikol poškodenému nárok na náhradu škody v podobe peňažnej ujmy, ktorú si uplatnil pôvodne vo výške 10.400,- Eur. Poškodený na základe žiadostí obžalovaného vyberal finančnú hotovosť zo svojho účtu vo P. banke, pobočka Liptovský Mikuláš, č. ú. U. XXXX XXXXXXXXX XXXXXXXXX, z ktorých postupne v rozhodnom období vykonal výbery súm vo výške 1.000,- Eur, 1.000,- Eur, 6.400,- Eur, 1.000,- Eur, 1.000,- Eur ako vyplýva z prečítaných mesačných výpisov z predmetného účtu. Zhodnými tvrdeniami obžalovaného a poškodeného na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný od spáchania skutku uhradil poškodenému škodu vo výške 50,- Eur. Náhrada škody bola poškodeným uplatnená riadne a včas, táto mu vznikla v súvislosti so spáchaním trestného činu obžalovaným, rozsah tohto nároku bol dostatočne preukázaný, preto súd priznal nárok na náhradu škody v sume, ktorá ostala neuhradená, t. j. 10.350,- Eur, a ktorú obžalovaný ani nenamietal, preto súd rozhodol o uložení povinnosti obžalovanému nahradiť poškodenému spôsobenú škodu v uvedenej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovné vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

V Liptovskom Mikuláši, dňa 22. októbra 2018